

taften, at den ærede Premierminister ikke lægger nogen Vanskelighed i veien, hvad Sagens endelige Form angaaer. Han har saa rigtigt sagt, at han maa overlade til Thinget at vælge, hvilken Form den maatte ansee for den rigtigste og hensigtsmæssigste, og han har indrømmet, at begge Former kunne bruges. Naar han dertil har knyttet den Bemærkning, at det forekommer ham, at en Tilnærmelse til 3die Behandling vilde blive noget vanskeliggjort, naar den Form, som er foreslaaet under Nr. 43, blev vedtagen, saa skal jeg tillade mig at yttre, at jeg ikke formaaer at see, hvori denne Vanskelighed skulde bestaae. Hvilken som helst Forandring der ved 3die Behandling kan blive Tale om, kan der ligesaa fuldt og ligesaa godt blive Tale om, enten den ene eller den anden Form foreligger til Behandling. Der vil efter min Mening ikke være det Allermindste i veien derfor. Det Punct navnlig, hvorom Overveielserne kunne og maae ansees for at være af største Vigtighed, nemlig med Hensyn til Overgangsvilkaarene, det foreligger aldeles eenslydende under begge Former. Der er altsaa ikke Spør af Vanskeligheder eller det Mindste i veien med Hensyn dertil; og med Hensyn til de enkelte Paragrapher, der kunde blive Tale om, da ville de kunne blive prøvede ligesaa godt og ligesaa let under den ene Form som under den anden. Hvorvidt den ene eller den anden af de to Former, som her ere under Overveielse, vil bringe det klareste Udbytte for Folket med Hensyn til, hvorledes Grundloven vil komme til at lyde, da er dette et Spørgsmaal, der for mig, ved Siden af de andre Betragtninger, er af overmaade ringe Bægt. Det kan jeg slet ikke lægge nogen Bægt paa ved Siden af det meget Betydelige, der for mig ligger i Forskjellen af disse to Former. Jeg kan nemlig ikke Andet end finde, at Grundlovens § 100 ikke tillader — det er nu min Fortolkning, saaledes som jeg forstaaer den, uden at jeg derfor vil indlade mig paa, at Andre kunne forstaae den anderledes, — at § 100, siger jeg, ikke tillader Rigsdagen at give nogen ny Grundlov. Der staaer i § 100: Forslag til „Forandringer“ i nærværende Grundlov eller „Tillæg“ til nærværende Grundlov kunne see og

vedtages; men det kan dog virkelig ikke efter den almindelige og ligefremme Sprogbrug siges at være Forandringer i den nærværende Grundlov eller Tillæg til den nærværende Grundlov, at man ophæver den nærværende Grundlov, det kan jeg ikke forene tilfammen, og, naar det nu er givet, hvad det dog aabenbart er, at de Forandringer, der blive fornødne i Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849, kunne indføres ligesaagodt under den ene af de her omhandlede Former som under den anden, hvad skulde da bevæge os til at forlade den ligefremme, rigtige Fortolkning af vor Grundlovs § 100 og gaae en anden Vej, for at opnaae, hvad man efter den ligefremme og rigtige Fortolkning kan opnaae? Det er ikke beviist fra nogen Side, at man ikke kan give enhver af de Forandringer, som her er Tale om, som „Forandringer“, men at man, for at kunne give dem, absolut maa give en ny Grundlov; og, naar man ikke kan bevise dette, saa kan jeg ikke see, hvad der skulde bevæge den danske Rigsdag til at opgive sin nærværende Grundlov og faae en ny. Er det af ringe Vigtighed, — og jeg har hørt af dem, der ere af en anden Mening end jeg, at de have filllet i Spidsen, at det var af ringe Betydning, om man antog den ene eller den anden Form, — jeg siger, hvad skal da bevæge dem, der elske Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849, til at sige: den skal fra den og den Dag være ophævet, og vi skulle have en ny Grundlov, naar vi kunne opnaae, hvad der er nødvendigt, ved at sige: fra den og den Dag indtræde de og de Forandringer i Danmarks Riges Grundlov. Jeg kan ikke engang, naar jeg sætter mig paa de Herrers Standpunct, indsee, hvorledes de kunne komme til nødvendigvis at ville have en ny Grundlov, naar de selv indrømme, at Formen er af mindre Betydning. Derimod maa jeg fralægge mig den Hensigt, som blev udtalt af Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds (Tiemroth), at denne Form skulde være en „påsende“ Protest imod Regjeringens Udcast. Det opræder aldeles ikke som polemiserende mod Regjeringens Udcast; det er kun fremsat for at holde paa, at Danmarks Riges Grund-